

—804 caritate debitores estis, quanto magis illi, qui humili prece vos deposcit, quatenus illius nomen in alveo^a fraternae dilectionis transcribere iubeatis. Merces enim vobis magna est in caritatis latitudine, si omnibus gremium pietatis apertum habetis. Igitur dum omnium salus in caritate consistit, in qua qui offendit, erit omnium reus, sed maxime monachicam vitam agentibus haec pernecessaria est, qui nihil saeculi diligere debent, sed totum animi affectum ad spirituales transferre divitias, quorum vita est abscondita in Christo, qui nihil mundialis pompae aspicere debent, sed tota intentione caelestibus inherere et oboedientiae passibus ad portas^b perpetuae beatitudinis festinare humilitatisque habitu virtutum decore animas vestire communibusque^c manibus huius vitae miseriam sustentare et pacifica unanimitate Deo deservire ac nihil speciale quaerere, sed omnia communia habere in Christo^d, quibus totus mundus divitiarum est, quorum usui caelum servit et terra, et licet pedibus vestigia calcent terrena, tamen animo semper ad caelestia tendere debent.

Quid est felicius, quam vitam caelestem imitari in terris et angelicis coetibus animo interesse et in laudibus omnipotentis Dei horis competentibus exultare, ut^e quod semper acturi erunt in regno caelestium sanctis, hoc saepius agere cupiant cum fratribus. Tota angelica vita in caelis vigiliae sunt et laudes aeterni regis, et qui plus vigilat in laudibus Dei inter fratres, plus equalem angelis agit vitam. Et quid est beatius, quam laudibus illius insistere, per quem omnia bona habemus? Quapropter nullus se subtrahere debet horis canonicis ecclesiasticis officiis, ne forte angelis visitantibus choros^f fraternae congregationis aliquis inerciae causa deesse videatur, quia quod seminat homo, haec et metet; et qui plus laborat, plus mercedis accipiet. Seniores bonis exemplis iuniores aedificent et illi devota humilitate quasi filii Deo digni patrum sequantur exempla, ut utrisque merces maneat aeterna.

Filio vero Pipino vale ex meis dicite verbis. Et rogate illum, ut puro corde et inficta caritate et devota pietate Deo deserviat; ut, si quid^g impiorum consilio peccavit, sanctorum admonitione emendet. Larga est pietas Dei nostri, qui vult omnes homines salvos fieri et neminem perire, nec inputat peccata perseveranti in bonis. Quia non qui ceperit, sed qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Hoc vero omnibus necessarium est, si peccata dimittat, perseveret in bonis, et votis, quae Deo voveat, viriliter permaneat; dicente scriptura: 'Vovete et reddite domino Deo nostro', et qui aratrum teneat divini operis, nullatenus respiciat retro, sed semper in anteriora extendat, donec perveniat ad bravium supernae vocationis in Christo.

Valete, fratres karissimi.

270.

Alcvinus discipulum quendam ad virtutem hortatur.

—804. 35

Cod. biblioth. Minervae Romanae B IV 18 mbr. saec. IX. f. 173 — 173' hic illic detritus et laesus; descripserunt Bethmann, Gardthausen, Ewald.

Ed. J 301.

ALBINUS VITULO¹ SALUTEM.

Deprecor te, fili carissime, ut verba patris perpetua retineas diligentia, et te ipsum ad aeternam custodias beatitudinem. Non te diaboli seducat astutia, non corpo-

269. ^a) albo corr. Nolte (cf. supra p. 110 l. 32). ^b) portas c. ^c) communisque c. ^d) xpo superscriptum est. ^e) et c, ut corr. Wattenbach. ^f) chorus c, corr. Nolte. ^g) quid quod c.

1) Idem Alcvinus discipulus esse videtur, de quo supra (p. 615) anno 801—802. Arnoni scripsit: Direxi hoc animal vitulum enchiridion meum et quamvis vitulus contra naturam rationale sit animal etc. 45